

ПРОФСПІЛКА ПРАЦІВНИКІВ КОСМІЧНОГО ТА ЗАГАЛЬНОГО МАШИНОБУДУВАННЯ УКРАЇНИ

ПЕРВИННА ПРОФСПІЛКОВА ОРГАНІЗАЦІЯ
ДЕРЖАВНОГО ПІДПРИЄМСТВА "ВИРОБНИЧЕ ОБ'ЄДНАННЯ ПІВДЕННИЙ
МАШИНОБУДІВНИЙ ЗАВОД ІМЕНІ О.М. МАКАРОВА"

вул. Криворізька, 1, м. Дніпропетровськ, 49047, тел./факс 0562 34-39-06, E-Mail proroymz@mail.ru
Р/р 26003050239809 ПАТ КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 25843419

09.10.14 р. № ППФ-101

На № _____ від _____

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

працівників Південмашу до Президента України П.О. Порошенка, Верховної
Ради України, Прем'єр-Міністра України А.П. Яценюка

Петро Олексійовичу!
Панове народні депутати!
Арсенію Петровичу!

В Україні наразі важкі часи. Військова агресія, сепаратизм, економічна криза, біженці. Гинуть наші хлопці і мирні громадяни. Серед бійців, що приймають участь у війні за незалежність України, є і наші мобілізовані колеги.

Наразі може виглядати не дуже доречним привертати увагу до проблем нашого підприємства, якби в них не знайшли відображення проблеми країни. Проблеми як останніх років, так і поточні.

Криза на підприємстві розпочалася давно. Ще в 2009 році Урядом була прийнята Державна програма розвитку нашого підприємства, яка констатувала наявність системної кризи і передбачала серйозне реформування усіх напрямів виробництва, його диверсифікацію, технічне переозброєння, впровадження заходів з вирішення кадрової проблеми тощо. Але жодної копійчини з передбачених програмою бюджетних коштів Південмашем за п'ять років так і не отримано. Більше того, було припинення фінансування щодо виконання державного оборонного замовлення, яке на сьогодні ВІДСУТНЄ ПОВНІСТЮ. Завдяки власним зусиллям, Південмаш за останні роки зміг отримати низку замовлень від закордонних замовників. Це дозволило не тільки послабити кризу, а і розпочати поступовий вихід з неї.

Але трапилось, що трапилось. Внаслідок погіршення стосунків з Росією, замовлення якої в окремі роки сягали до 80 % від загального обсягу виробництва, Південмаш фактично збанкрутував. Заробітна плата виплачується мізерними порціями (по 7 %), а заборгованість сягнула вже кількох місяців, і темпи її зростання щомісяця пришвидшуються.

Слід зауважити, що Південмаш є вершиною технологічного ланцюга, і його негаразди даються взнаки широко по Україні. Десятки тисяч працівників наших чисельних постачальників, підрядників і партнерів по кооперації мають аналогічні проблеми, спричинені нашими. І все це при тому, що ми вміємо і можемо працювати. Доказом тому є успішне виконання просто зараз замовлень

наших американських та європейських партнерів щодо виготовлення комплектуючих для сучасних ракет-носіїв. Ці замовлення виконуються вчасно і якісно, а ракети-носії, укомплектовані блоками і ступенями нашого виробництва безаварійно запускаються в космічний простір.

Ми добре розуміємо, що не на часі сьогодні Україні займатися власною космічною діяльністю навіть в тих жалюгідних масштабах, які були дотепер. Але ми не бачимо жодних зусиль з боку держави щодо просування українських виробників в світову кооперацію з виготовлення космічної техніки, залучення її до амбітних міжнародних космічних програм. Так наприклад, Україна досі не є членом Європейського космічного агентства, що гарантувало би участь на квотних засадах у розподілі підрядів під час реалізації різноманітних і багаточисельних космічних проектів. Україні не потрібен експорт продукції з високою доданою вартістю? Не потрібне стабільне джерело надходження валюти? Не потрібна власна високотехнологічна промисловість?

Питання постають також щодо потреб держави в цивільній продукції Південмашу, зокрема, його тракторів. За багато років, при різних владах так і не запрацювала жодна з програм підтримки ані Південмашу, як вітчизняного виробника, щодо сприяння збуту тракторів, ані вітчизняного сільгоспвиробника щодо стимулювання покупки тракторів нашого виробництва.

Нам не потрібна милостиня і ми не жебраки. Багато років ми сплачували сотні мільйонів податків в бюджети усіх рівнів, були надійним і стабільним постачальником валюти. І тепер, коли у підприємства виникли проблеми, спричинені об'єктивними чинниками, ми потребуємо **не незворотної допомоги, а інвестицій**, що повернуться сторицею.

Окремо слід зупинитися на оборонному потенціалі Південмашу. Так, наша продукція недешева. Але чи можна порівняти вартість сучасної високоточної зброї із збитками, які несе Україна за її відсутності? І чи варто шукати за кордоном зброю, яка коштує в рази і на порядки більше і має суттєво нижчі характеристики? Ми розуміємо, що згортання її розроблення і підготовки виробництва цілком **ВИПАДКОВО** відбулось за кілька місяців до початку російської агресії. При цьому відповідне рішення приймалось у Міноборони, останні очільники якого були громадянами Росії і наразі там, в Росії, і переховуються. Ми не розуміємо іншого, зокрема, чому:

- 1) досі не відновлено розроблення і не розпочато підготовку виробництва в рамках раніше припинених оборонних проектів?
- 2) підприємство наразі не має ніякої (!) роботи в рамках державного оборонного замовлення?
- 3) виробничий і кадровий потенціал Південмашу не використовується для розгортання виробничих потужностей оборонного призначення замість втрачених в Криму і окремих районах Луганської і Донецької областей?
- 4) досі не вирішено питання фінансової стабілізації Південмашу?

Щодо останнього. Керівництво підприємства запевнило представників колективу, що відповідні проекти нормативних документів вже розроблено, з ними ознайомлені у Верховній Раді, наразі триває їх опрацювання в Кабміні. І що далі? Ми побоюємося, що, як це вже трапилось минулого року, так ці проекти проектами і залишаться чи то на полицях Уряду, чи то в коридорах Верховної Ради.

Наша стурбованість зрозуміла – мова йде про наше життя і нашу долю, адже знайти іншу кваліфіковану роботу в умовах практичного знищення в регіоні і безумовного занепаду в Україні високотехнологічної промисловості майже неможливо. Відомий вислів, що держава з Південмашем це зовсім не те, що держава без Південмашу, набуває для нас гіркого присмаку невідворотного майбутнього, яке вже на порозі.

Звісно, можлива і така ваша позиція, що Південмаш країні не потрібен. То майте мужність сказати прямо, не грайтеся з людьми. Ми того не заслуговуємо.

В цьому листі ми свідомо не загострювали увагу на славному минулому Південмашу. На старих заслугах не виїдеш в світле майбутнє. Але не можна і нехтувати можливістю полегшити свій шлях за рахунок вже наявного потенціалу. Потенціалу, який дуже швидко руйнується і, як на нас, руйнується свідомо.

Одним з мотивів таких дій може бути намагання розхитати соціальну ситуацію. І мова йде не тільки про наразі спокійні Дніпропетровськ і Павлоград, де розміщені потужності Південмашу. Як вже зазначалося, ми маємо постачальників, підрядників та партнерів, які теж прагнуть і реальних змін в Україні і роботи для своїх підприємств. А розташовані вони по усій країні, зокрема, у Харкові, Києві, Львові. Кому вигідно спровокувати соціальний вибух? Нам – ні, висококваліфіковані працівники і спеціалісти – останні, хто до нього схильний. Вам – сподіваємось, що в більшості теж. Тож робіть хоч щось, невідкладно і ефективно. Не доводьте ситуацію до непоправної.

Сподіваємось, що ви таки здобудете нашу повагу і шану.

Слава Україні!

Від імені колективу державного підприємства
«Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені
О.М. Макарова»

Голова профспілки

В.В. Васильєв